

VAN GROEI EN BLOEI EN JAARGETIJD

Een jaar of tien geleden opperde de knappe Duitsche Ornitholoog Geyr van Schweppen-burg de meening dat het Braamsluipertje in onze streken maar zelden zou broeden en eer beschouwd kon worden als zingende doortrekker. Hij vond daarin wat Holland betreft, steun bij Snouckaert, die verklaarde dat hij in Lisse in vele jaren slechts één maal een broedsel van de Braamsluiper had aangetroffen.

Ik kon dat destijds moeilijk slikken. In mijn jonge jaren kende ik geregeld de Braamsluiper als broedvogel in het Vondelpark, zang in April, oude vogels en jongen in Juni. In Bloemen-daal ging het ook zoo en jaar op jaar had ik een familie in mijn tuin.

Maar nu is er toch wel iets aan de hand met dit mooie zangertje. Ik heb hem nu al twee jaar achtereen in mijn tuin gemist, ofschoon de „wildernis” er aantrekkelijker is dan ooit. Het is een vogelboschje dat de volmaaktheid benadert en dan ook behoorlijk gewaardeerd wordt. Wederkeerig waardeert ik mijn gasten en mijn grootste lievelingen zijn in de laatste jaren de Braamsluiper en de Glanskopmees.

Die Braamsluiper bleef dus in het voorjaar afwezig, maar nu is hij in het allerlaatst van Juni op de proppen gekomen: een prachtig paartje. Het sneeuwwitte keeltje is in de avond-schemering twintig meter ver te zien en als de man in den morgen komt zingen in de bloeiende kamperfoelie vlak voor mijn studeerkamer, dan weet ik mij niet te bergen van plezierigheid. 't Is of hij nog mooier zingt dan in het voorjaar.

Nu verwacht ik de jongen in Augustus, wat geen nieuwtje is, want dat staat al in vroegere dagboeken en alles met alles krijg ik wel den indruk dat deze Braamsluiper in het najaar mis-schien nog eerder broedend is te vinden dan in het voorjaar.

We willen wat meer gaan letten op normale late broedsels en ook wat meer op zangvogels, want altijd die reigers, aalscholvers, havikken, meeuwen etc. dat wordt wat eenzijdig.

JAC. P. THIJSSE.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN

Rupsen van Oranjetip op Damastbloem. Heden 4-7-'44 vond ik rupsen van de Oranje-tip in een tuin op de hauwen van de Damastbloem (*Hesperis matronalis* L.). Tot nu toe vond ik als voedselplanten voor deze vlinder alleen vermeld: Pinksterbloem, Look zonder Look en Scheefkelk. Wie vond de rups op nog andere Criciferen?

Apeldoorn, 4 Juni '44.

W. J. LEFFER.

Uit het Jaarverslag 1943 van Natuurmonumenten. „Voor Texel bestaan ruilverkave-lingsplannen. Wij zouden het betreuren, indien in een zoo besloten en karakteristieke streek „in den bestaanden toestand zou worden ingegrepen. Wel is waar deelde volgens een pers-bericht, de vertegenwoordiger van den Cultuurtechnischen Dienst, die ter plaatse een uit-„eenzetting gaf, mede, dat bij de uitvoering van de werkzaamheden rekening gehouden zou „worden met het landschapsschoon en met de natuurmonumenten in het bijzonder, doch „toen de vraag gesteld werd, of ook de bekende tuinwallen onder het begrip landschapsschoon „gerangschikt moesten worden, luidde het antwoord, dat deze liever vandaag dan morgen „dienden te worden opgeruimd. Vele veehouders zijn het daarmede gelukkig niet eens. Wij „achten het hoogst bedenkelijk dat het voeren van propaganda voor landschapsveranderingen „niet wordt opgedragen aan lieden die er blijk van hebben gegeven een bepaalde streek door „en door te kennen en haar karakter en sfeer aan te voelen en te begrijpen”.

Tot zoover dit Jaarverslag. De steller onthoudt zich van verdere commentaar. Ik zou nog wel benieuwd wezen niet alleen naar de meening van de veehouders, maar ook naar die van hun vrouwen, kinderen, schapen en lammeren. Ook naar de meening van hen, die op Texel lang tijd hebben gewoond en gewerkt, die er telkens weer heengaan, gedreven door de liefde voor dat eiland of, zoo ze daar niet meer toe in staat zijn, het nog altijd herdenken met innig ver-langen.

Doch zoo'n sentimentaliteit is niets voor den Cultuurtechnicus, die daar op Texel sprak. Die tuinwallen zijn voor hem verloren cultuuroppervlak. Maar wie wel eens op een echt ruw-guren dag in Maart gevlogen heeft boven Texel, heeft daar in de beschutting van die tuinwallen de groeiende strooken gezien van het voorjaarsgras en heeft er ook de ooiën met haar lammeren zich zien koesteren. En dan ga je even denken aan de eventuele directe en indirecte voordeelen van die tuinwallen en meteen van de diepere beteekenis van dit eeuwenoude landschap.

Hier gevoelen we de behoefte aan wetenschappelijke landschapsbescherming.

JAC. P. THIJSSE.

Een aardige ontmoeting met *Crex crex* (L.). Gisteravond hoorde ik in een hooiland aan den Zeeweg Egmond-Heiloo het knarsend peers-neers van den Kwartelkoning. Na lang wachten en speuren zag ik de Spriet tegen de zomerkade van de Egmondervaart opsluipen om daarna — met den rug naar het water gekeerd — opnieuw van leer te trekken. Jamme